

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO

annettu 26 päivänä huhtikuuta 2006,

koskien direktiiviehdotusta maksupalveluista sisämarkkinoilla

(EKP/2006/21)

(2006/C 109/05)

Johdanto ja oikeudellinen perusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 19 päivänä tammikuuta 2006 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto 'ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maksupalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivien 97/7/EY, 2000/12/EY ja 2002/65/EY muuttamisesta' (KOM(2005) 603 lopullinen) (jäljempänä direktiiviehdotus tai ehdotettu direktiivi).

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan ja 105 artiklan 2 kohdan neljänteen luetelmakohtaan, koska direktiiviehdotus koskee yhtä Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perustehtävää eli maksujärjestelmien moitteetoman toiminnan edistämistä⁽¹⁾. EKP:n toimivalta perustuu myös perustamissopimuksen 105 artiklan 5 kohtaan, jonka mukaan EKPJ myötävaikuttaa luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleisiä huomautuksia

1.1 Direktiiviehdotus on erityisen tervetullut aloite, koska sillä luodaan maksupalveluihin EU:ssa sovellettava kattava lainsäädäntö. Maksuja koskevien kansallisten säännösten erilaisuus vaikeuttaa tällä hetkellä yhtenäisen euromaksualueen (Single Euro Payments Area (SEPA)) toteuttamista. Maksuja koskevien kansallisten oikeudellisten vaatimusten yhdenmukaistamisella autettaisiin näin ollen pankkisektoria sen SEPA:n toteuttamiseen tähtäävissä pyrkimyksissä. Lisäksi 'maksulaitoksen' käsitteen käyttöönotto johtanee maksupalvelumarkkinoille pääsyä koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiseen. Jotta yhdenmukaistettua lainsäädäntöä voitaisiin käyttää täysin hyväksi, olisi kuitenkin kiinnitettävä huomiota siihen, että ehdotetun direktiivin ja sähköistä rahaa koskevan direktiivin⁽²⁾ soveltamisalat vastaisivat toisiaan ottamalla erityisesti huomioon tarve tehdä ero maksutileihin perustuvien maksupalvelujen ja keskitettyyn tilijärjestelmään perustuvien sähköisellä rahalla tapahtuvien maksupalvelujen välillä. Mikäli direktiiviehdotuksen antaminen kuitenkin viivästyy, SEPA:n kanssa sopusoinnussa olevien kansallisten järjestelmien käyttöönotto 1 päivänä tammikuuta 2008 ja täydellinen siirtyminen niihin vuoteen 2010 mennessä voisi vaarantua. Tältä osin direktiiviehdotuksen III ja IV osasto ovat ratkaisevan tärkeitä, koska niillä otetaan käyttöön yhdenmukaiset säännöt maksutapahtumia koskevasta tiedonantovaatimuksista, maksutapahtumien hyväksymisestä ja suorittamisesta sekä niitä koskevasta vastuusta. Vaikuttaa siltä, että direktiiviehdotuksen näitä osastoja koskevat politiikkakäsitteet ja oikeudelliset seikat voitaisiin ratkaista suhteellisen lyhyessä ajassa. Mikäli neuvottelut pitkittyvät, olisi syytä harkita vaihtoehtoa, jossa direktiiviehdotuksesta erotetaan tietyt osat ja annetaan etusija sellaisten osien hyväksymiselle, jotka ovat tarpeellisia SEPA:n onnistuneelle käyttöönotolle.

⁽¹⁾ Lisäksi EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 22 artiklaan, jonka mukaan EKP:n ja kansallisten keskuspankkien tehtävänä on muun muassa varmistaa selvitys- ja maksujärjestelmien tehokkuus ja vakaus yhteisössä ja kolmansien maiden kanssa.

⁽²⁾ Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 18 päivänä syyskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/46/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39).

- 1.2 Direktiiviehdotuksen tiettyihin kohtiin liittyy kuitenkin ongelmia, jotka esitetään jäljempänä yksityiskohtaisemmin.

Erityisiä huomautuksia

2 Maksulaitosten toiminta

- 2.1 Uuden 'maksulaitokset'-käsitteen käyttöönotto on askel sellaisten kansallisissa laeissa tällä hetkellä omaksuttujen erilaisten lähestymistapojen yhdenmukaistamiseen, jotka koskevat maksupalveluja tarjoavia muita yksikköjä kuin luottolaitoksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita tai postisiirtoa harjoittavia laitoksia. Direktiiviehdotuksessa ei ole kuitenkaan määritelty selvästi, minkälaista toimintaa sellaiset maksulaitokset voivat harjoittaa. Direktiiviehdotuksen mukaan maksulaitokset voivat ottaa yleisöltä vastaan varoja maksupalvelujen tarjoamista varten. Näiden varojen ei kuitenkaan tulisi olla konsolidoidun pankkidirektiivin ⁽³⁾ 3 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja taikka sähköistä rahaa koskevan direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa (katso direktiiviehdotuksen 10 artiklan 1 kohta).

- 2.2 Direktiiviehdotuksen sanamuoto jättää epäselväksi sen, voivatko maksulaitokset pitää hallussaan varoja, jotka ovat taloudellisilta ja oikeudellisilta ominaispiirteiltään samankaltaisia kuin talletukset ja sähköinen raha. Maksulaitosten mahdollisuus tarjota maksutilejä merkitsisi sitä, että maksulaitokset voisivat pitää varoja pitemmän aikaa kuin on tarpeen maksutapahtuman hoitamiseksi loppuun. Tämä seikka on huolenaihe, koska direktiiviehdotuksen 65 artiklan 4 kohdassa viitataan 'säätötileihin' selittämättä tarkemmin, missä ja mitä tarkoitusta varten näitä tilejä pidetään. Direktiiviehdotuksen johdanto-osan 8 ja 9 perustelukappaleessa todetaan kuitenkin, että maksulaitokset eivät saa ottaa vastaan talletuksia. Näitä näkökohtia tarkastellaan jäljempänä yksityiskohtaisemmin.

- 2.3 On syytä myös todeta, että maksulaitokset voivat direktiiviehdotuksen liitteen 4 kohdan mukaan toteuttaa maksutapahtumia, jos varat katetaan luottolimiitillä, ilman että rajoitetaan luoton myöntämismahdollisuutta luoton määrän ja/tai erääntymisen osalta

3 Talletukset tai muut takaisin maksettavat varat

- 3.1 Talletusten ja muiden takaisin maksettavien varojen hallussa pitämisen osalta on syytä pitää mielessä, että konsolidoidun pankkidirektiivin 3 artiklassa kielletään muita yrityksiä kuin luottolaitoksia ottamasta yleisöltä vastaan talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja. Vaikka konsolidoidussa pankkidirektiivissä ei ole talletusten vastaanottamista koskevaa määritelmää, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien on tulkinnut tämän direktiivin mukaista 'talletusten ja muiden takaisin maksettavien varojen' käsitteä laajasti todeten, että "ilmaisulla 'muut takaisin maksettavat varat' tarkoitetaan niiden rahoitusvälineiden, joiden luonteeseen kuuluu erottamattomasti se ominaisuus, että ne ovat takaisin maksettavia, lisäksi myös niitä rahoitusvälineitä, joiden luonteeseen ei kuulu erottamattomasti se, että ne maksetaan takaisin, mutta joiden osalta sovitaan maksajan varojen takaisinmaksusta" ⁽⁴⁾. Asiaan ei vaikuta se, onko nämä varat saatu talletuksina tai muussa muodossa, kuten "laskemalla jatkuvasti liikkeeseen joukkovelkakirjoja tai muita vastaavia arvopapereita" ⁽⁵⁾, kuten konsolidoitua pankkidirektiiviä edeltäneessä direktiivissä todetaan. Näin ollen "kaikki rahojen vastaanottaminen voi olla talletusten vastaanottamistoimintaa (laajassa merkityksessä), jos vastaanotetut varat on maksettava takaisin. Tältä osin merkitystä ei ole sillä, onko takaisin maksamista koskeva velvollisuus olemassa silloin, kun varat otetaan vastaan (jolloin ne ovat kyseisen maksutapahtuman 'olennainen' osa), vai onko tällainen velvoite ainoastaan

⁽³⁾ Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY (EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/29/EY (EUVL L 70, 9.3.2006, s. 50).

⁽⁴⁾ Katso asia C-366/97, Massimo Romanelli, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-855, 17 kohta.

⁽⁵⁾ Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1977 annettujen ensimmäisen neuvoston direktiivin 77/780/ETY (EYVL L 322, 17.12.1977, s. 30) johdanto-osan viides perustelukappale. Direktiivi on kumottu direktiivillä 2000/12/EY.

seurausta sopimukseen perustuvan oikeuden syntymisestä”⁽⁶⁾. Jotta ilmaisu talletusten vastaanottaminen tulkittaisiin oikein, ”on tutkittava, minkä tyyppisiä säästöjä on suojattava ja miten tulkitaan ’luottoliiketoiminnan’ tunnuspiirteitä niiden riskien valossa, joita pidetään merkittävänä talletusten palauttamisen turvaamisen kannalta. Tämä johtaa sekä talletusten vastaanottamista koskevan liiketoiminnan että luoton käsitteiden laajaan tulkintaan”⁽⁷⁾.

- 3.2 Edellä esitetyn perusteella näyttää siltä, että maksulaitokset ottavat asiakkailtaan tosiasiallisesti vastaan talletuksia. Mikäli asia on näin ja mikäli maksulaitos tulisi maksukyvyttömäksi, kaikki maksulaitoksen hallussa sen maksukyvyttömyyhetkellä olevat varat kuuluisivat sen omaisuusmassaan ja sen kaikki velkojat voisivat näin ollen kohdistaa vaatimuksensa siihen. Talletusten ja muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen muodostaa itse pankkitoiminnan käsitteen ytimen, kuten käy selvästi ilmi konsolidoidun pankkidirektiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa olevasta ’luottolaitoksen’ käsitteen määritelmästä⁽⁸⁾. Pankkitoiminnan peruskäsitteen muuttaminen vaatii huolellista harkintaa, jossa otetaan huomioon rahapolitiikka, maksujärjestelmien turvallisuus ja luotettavuus, rahoitusjärjestelmän vakaus ja tilastointi, jotka kaikki ovat alueita, joissa EKP:llä on laaja toimivalta. Maksulaitosten toiminta käsittää välttämättä yleisön varojen hallussa pitämistä, vaikkakin vain rajoitetun ajanjakson ajan. Tämän vuoksi kuluttajansuojaa ja rahoitusjärjestelmän vakautta koskevat kysymykset on otettava huomioon, kun sellaiselle toiminnalle asetetaan valvontavaatimuksia ja luodaan turvallisuusmekanismeja.

4 Valvontavaatimukset

- 4.1 Yleisesti ottaen direktiiviehdotus sallisi maksulaitosten toiminnan niin, että niihin sovellettaisiin konsolidoidun pankkidirektiivin mukaista valvontajärjestelmää kevyempää järjestelmää. Joihinkin laadullisiin vaatimuksiin perustuvan toimilupamenettelyn lisäksi maksulaitosten tulisi olla sellaisten säännösten mukaisia, jotka i) perustuvat pääasiallisesti joihinkin yleisluontoisella tavalla muotoiltuihin sääntöihin tiedonantovelvollisuuksista ja ii) eivät sisällä pääomaa koskevia vaatimuksia laskettavissa olevien riskien kattamiseksi (katso direktiiviehdotuksen 5 artikla). Kevyempi valvontajärjestelmä synnyttää eräitä huolenaiheita, joiden merkitystä korostaa se, että direktiiviehdotuksessa ehdotetaan täydellistä yhdenmukaistamista (katso direktiiviehdotuksen 78 artikla), mikä poikkeaa siitä lainsäädännöllisestä lähestymistavasta, joka on omaksuttu muussa yhteisön lainsäädännössä, joka koskee rahoituspalvelujen tarjoamista tarkoittavan liiketoiminnan aloittamista ja harjoittamista.
- 4.2 EKP katsoo, että direktiiviehdotuksen nojalla maksulaitoksiin sovellettavaa lainsäädäntöä voidaan parantaa kolmella pääalueella. Ensinnäkin rahoituslaitosten ja muiden maksupalvelun tarjoajien välisen epäselvän eron vuoksi on äärimmäisen vaikeaa arvioida riskejä ja niihin liittyviä toimia niiltä suojautumiseksi. Tämä epäselvyys ei koske ainoastaan sitä, voivatko maksulaitokset ja jos voivat, niin missä määrin, pitää hallussaan varoja, joita on vaikea erottaa talletuksista, vaan se koskee myös niiden mahdollisuutta myöntää yleisöltä vastaanotetulla rahalla rahoitettua luottoa (katso direktiiviehdotuksen liitteen 4 kohta). Toiseksi direktiiviehdotuksessa ei oteta huomioon maksupalveluihin liittyviä erityyppisiä riskejä. Tältä osin on hyvä muistaa, että luottolaitosten suorittamiin maksupalveluihin sovelletaan erityisiä pääomavaatimuksia tällaisiin palveluihin liittyvien toiminnallisten riskien vuoksi⁽⁹⁾. Kolmanneksi voidaan vielä todeta, että direktiiviehdotuksessa säädetty toimilupamenettely perustuu kriteereihin, jotka jättävät kansallisella tasolla eri tulkinnoille liian paljon liikkumavaraa. Jäsenvaltiot voivat myös luopua joistakin toimilupaa koskevista vaatimuksista tiettyjen olosuhteiden vallitessa⁽¹⁰⁾.
- 4.3 Näiden näkökohtien perusteella direktiiviehdotus näyttää sisältävän ristiriidan maksulaitosten toiminnan soveltamisalan ja tällaisen toiminnan vakauden valvontaa koskevien säännösten välillä. Sen jälkeen kun maksulaitosten toiminnan tosiasiallinen ulottuvuus on täsmennetty, toimintaan liittyvien riskien arvioinnin perusteella olisi syytä harkita riittävien pääomavaatimusten asettamista ja/tai muita vastaavia riskeiltä suojautumistoimia (esim. alkupääomaa koskeva vaatimus, vakuudet).

⁽⁶⁾ Katso Bornemann, Alexander, *Abridged Opinion on the Concept of the Credit Institution in the Directives of the European Community Relating to Bank Regulation and Supervision*, s. 11. Saatavissa PDF-muodossa verkko-osoitteesta <<http://www.money-advice.net/media.php?id=234>>

⁽⁷⁾ Ibid.

⁽⁸⁾ 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan ”luottolaitoksella’ [tarkoitetaan] yritystä, jonka liiketoimintana on vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa”.

⁽⁹⁾ Katso ’luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETA uudelleen laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tehdyn ehdotuksen’ (KOM(2004) 486 lopullinen) liitteessä X oleva 2 osa.

⁽¹⁰⁾ Asianomaisia poikkeuksia koskevista edellytyksistä säädetään direktiiviehdotuksen 21 artiklassa.

- 4.4 Maksulaitoksia koskevien pääomavaatimusten puuttuminen voisi mahdollisesti luoda puitteet valvontaa koskevalle mielivallalle. Riippumatta siitä, harjoittavatko luottolaitokset maksutoimintaansa suoraan tai maksulaitoksina pidettävien tytäryhtiöiden kautta, niiden valvonta tapahtuu sekä toiminnallisten riskien että luottoriskien osalta konsolidoidusti. Erillisiin maksulaitoksiin tai maksulaitoksiin, jotka eivät kuulu mihinkään pankkiryhmään, ei sitä vastoin sovellettaisi minkäänlaisia pääomavaatimuksia siitä huolimatta, että ne harjoittaisivat samaa liiketoimintaa.
- 4.5 Direktiiviehdotus on lisäksi yleisesti ottaen epäselvä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuiden osalta. Esimerkiksi direktiiviehdotuksen 6 artiklan kolmannessa kohdassa, jossa säädetään eurooppapassien myöntämisestä maksulaitoksille, ei täsmennetä, minkä jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on vastuussa tällaisten maksulaitosten valvonnasta. Näitä seikkoja kannattaisi harkita tarkemmin.
- 4.6 Direktiiviehdotuksen 15 artiklaa sovellettaessa EKPJ:llä ja kansallisilla keskuspankeilla maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan osalta oleva toimivalta samoin kuin niiden jäsenvaltioiden kansallisilla keskuspankeilla, joihin sitä sovelletaan, valvonnan osalta oleva toimivalta pitäisi ottaa asianmukaisesti huomioon.
- 4.7 Direktiiviehdotuksen 16 artiklassa säädettyjä toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia voitaisiin selventää monelta osin. Ensinnäkin 'paikan päällä suoritettavien tutkimusten' (16 artiklan b alakohta) soveltamisalaa voitaisiin täsmentää. Toiseksi myös 'oikeasuhteisten seuraamusten' määrittämistä koskevan valtuuden (16 artiklan d alakohta) tarkka merkitys voitaisiin täsmentää. Kolmanneksi voitaisiin määrittellä toimiluvan peruuttamista tilapäisesti tai lopullisesti (16 artiklan e alakohta) koskevat ehdot, mahdollisesti eri säännöksessä. Jotta saavutettaisiin riittävän yhtäläiset toimintaedellytykset Euroopan alueella ja sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien laitosten valvonta olisi tarpeeksi tehokasta, direktiiviehdotuksen 16 artiklaa pitäisi muuttaa sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tässä artiklassa säädetty toimivaltuudet, erityisesti valvontaja täytäntöönpanovaltuudet.
- 4.8 Direktiiviehdotuksen 19 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset, keskuspankit, EKPJ ja EKP vaihtavat tietoja. Vaikka tämä säännös on periaatteessa tervetullut, ehdotetaan niitä tapauksia varten, jolloin toimivaltainen viranomainen on muu yksikkö kuin keskuspankki ja keskuspankki valvoo myös maksujärjestelmää, että säännöstä täydennetään säännöksillä, joiden mukaan i) toimivaltaisen viranomaisen on ennen toimiluvan myöntämistä tai sen tilapäistä/lopullista peruuttamista kuultava asianomaista keskuspankkia ja ii) toimivaltaisilla viranomaisilla on velvollisuus jakaa tiedot asianomaisten keskuspankin kanssa. Kun otetaan huomioon keskuspankkien maksualaa koskeva vastuu yleensä, tällaiset säännökset olisivat hyödyllisiä.

5 Pankkitoimintaa tai sähköistä rahaa koskeva toimilupa

- 5.1 Mikäli maksulaitoksilla on oikeus pitää hallussaan varoja, joita sekä taloudelliselta että oikeudelliselta kannalta tarkasteltuina on pidettävä talletuksina, vaikka niitä ei direktiiviehdotuksen mukaan luonnehdita sellaisiksi, riskit ovat samaa tasoa kuin luottolaitoksia tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita koskevat riskit. Riskeiltä suojautumistoimien pitäisi vastaavasti olla samaa tasoa kuin se, jota sovelletaan luottolaitoksiin ja/tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin. Tästä seuraa, että maksupalvelujen tarjoaminen tulisi mieluiten rajoittaa luottolaitoksiin tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin. Näin varmistettaisiin riittävä suoja kuluttajien varoille, sekä terve rahoitustoiminta, minkä vuoksi EKP pitää tätä lähestymistapaa parhaimpana.
- 5.2 Mikäli luottolaitoksille ja/tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille asetetun riskeiltä suojautumisen taso ulotetaan myös maksulaitoksiin, direktiiviehdotuksen II osastoa tulisi muuttaa perusteellisesti.

6 Maksulaitosten toiminnan rajoittaminen

- 6.1 Mikäli vähemmän ankarien valvontasäännösten alainen maksulaitosten ryhmä otetaan käyttöön komission ehdottamalla tavalla, direktiiviehdotusta olisi muutettava sen selventämiseksi, että maksulaitoksilla ei tulisi olla lupaa pitää maksupalvelunkäyttäjien varoja pitempää aikaa kuin sen rajoitetun ajan, jonka kuluessa nämä varat siirretään maksajalta maksunsaajalle, ja ettei niillä tulisi olla myöskään lupaa sijoittaa uudelleen tällaisia varoja. Direktiiviehdotuksen 10 artiklan 2 kohdan nykyinen muotoilu voisi

muutoin antaa aiheen päätellä, että maksulaitosten kirjanpidossaan suorittama tilien avaus merkitsee sitä, että vastaanotetut varat voitaisiin sijoittaa uudelleen maksulaitoksen eduksi. Tällainen selvennys voitaisiin toteuttaa esimerkiksi rajoittamalla maksulaitosten maksupalvelutoiminta direktiiviehdotuksen liitteen 7 kohdassa mainittuun toimintaan. Maksulaitokset voisivat harjoittaa lisäksi liitteen 5 kohdassa mainittua toimintaa, edellyttäen kuitenkin sen täsmentämistä, että korttien myöntämistoiminta sidotaan vaatimukseen, jonka mukaan luottolaitos pitää kortinhaltijan tiliä. Maksulaitoksille ei myöskään tulisi antaa lupaa myöntää luottoa direktiiviehdotuksen liitteen 4 kohdan mukaisesti.

- 6.2 Erilaisten tulkintojen välttämiseksi saattaisi lisäksi olla hyödyllistä todeta, mitä palveluita erityyppiset laitokset voivat tarjota ryhmittelemällä direktiiviehdotuksen liitteen eri kohdat seuraavasti: i) 1-7 kohta: luottolaitokset; ii) 1-3 ja 5-7 kohta: sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat ja iii) 7 kohta: maksulaitokset. Tämän lisäksi liitteen 5 kohdassa mainittua toimintaa voitaisiin mahdollisesti pitää, kuten edellä on todettu, sellaisena toimintana, jota maksulaitokset voivat tarjota ⁽¹⁾. Tämä sama voi olla voimassa liitteen 4 kohdassa mainitun toiminnan osalta, jos varmistutaan siitä, ettei maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelujen tarjoamista varten vastaan otettuja varoja voida käyttää luoton myöntämiseen muille maksupalvelunkäyttäjille.
- 6.3 Maksupalvelunkäyttäjien varojen suojaamiseksi voitaisiin harkita muita vähimmäistoimia. Esimerkiksi tiettyjen erityisten futuurien selvitysjärjestelyjen yhteydessä käteisvarojen, jotka asiakas sijoittaa käyttämällä futuurien selvitysvälittäjää, voidaan tiettyjen jäsenvaltioiden (esim. Saksan ja Yhdistyneen kuningaskunnan) ja Yhdysvaltojen lainsäädännön mukaan katsoa olevan asiakkaan omaisuutta eikä käteistalletus. Tällaisesta järjestelystä säädetään usein erityislainsäädännössä tai se perustuu oikeuskäytäntöön. Paneutumatta tällaisia käteisvaroja koskeviin omistusoikeudellisiin kysymyksiin, jotka saattaisivat aiheuttaa ongelmia joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädäntöä sovellettaessa, voidaan todeta, että yksi mahdollisuus olisi kehittää niitä suojatoimenpiteitä, joista säädetään direktiiviehdotuksen 10 artiklan 2 kohdassa, jossa maksulaitokset veloitetaan pitämään maksupalvelunkäyttäjien varat kirjanpidossaan erillään muista varoista. Tämä voitaisiin toteuttaa muuttamalla direktiiviehdotusta niin, että maksulaitoksille asetettaisiin enemmän nimenomaisia veloitteita, kuten i) velvollisuus korvamerkitä tiettyihin liiketoimiin hyväksytyt varat; ii) velvollisuus pitää maksutapahtumaa varten hyväksytyt varat erillään muista varoista, jotka on hyväksytty muuta toimintaa kuin maksupalveluja varten, ja pitää niistä erikseen kirjaa maksulaitoksen kirjanpidossa; iii) velvollisuus pitää maksupalvelunkäyttäjien varat siten nimetyllä tilillä, että ne ovat selvästi tunnistettavissa sellaisiksi varoiksi; iv) velvollisuus olla sekoittamatta maksupalvelunkäyttäjien varoja maksupalveluntarjoajan tai minkään muunkaan maksupalvelunkäyttäjän tai henkilön varoihin v) velvollisuus suojata maksupalvelunkäyttäjien varat kaikilta toimilta, joihin kolmas osapuoli ryhtyy maksulaitosta vastaan; vi) mikäli maksulaitos tulee maksukyvyttömäksi, velvollisuus palauttaa maksupalvelunkäyttäjien varat välittömästi ja niin, että niillä on etuoikeus kaikkiin muihin saataviin nähden; vii) mikäli varoja ei ole käytettävissä riittävästi niiden palauttamiseksi täyteen määrään saakka maksukyvyttömäksi tulleen maksulaitoksen maksupalvelunkäyttäjille, velvollisuus jakaa jäljellä olevat varat maksupalvelunkäyttäjille niiden saatavien mukaisessa suhteessa.
- 6.4 Lisäksi direktiiviehdotuksen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa oleva viittaus sellaisiin oheispalveluihin kuin 'maksutapahtumien toteutumisen takaaminen' vaatii lisäselvityksiä, jotta selvennettäisiin, että tällaiset palvelut hyödyttävät ainoastaan maksutapahtumaan osallistuvia maksupalvelunkäyttäjää.
- 6.5 Direktiiviehdotuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaan maksulaitosten toiminta ei rajoitu maksupalvelujen tarjoamiseen, jollei sovellettavasta kansallisesta tai yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu. Tämä merkitsee sitä, että maksulaitosten toiminta voi käsittää direktiiviehdotuksen liitteessä esitetyn toiminnan ulkopuolelle ulottuvaa toimintaa, mistä on seurauksena kaksi ongelmaa. Direktiiviehdotuksessa ei ensinnäkään luetella kaikkia sallitun toiminnan muotoja. Maksulaitoksen toimintaa kuluttajansuojan ja rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta voidaan kuitenkin arvioida täysimääräisesti ainoastaan, jos kaikki mahdollinen toiminta on tiedossa. Toiseksi direktiiviehdotuksella tavoiteltuun päämäärään eli täydelliseen yhdenmukaistamiseen ei ole mahdollista päästä, jos tällainen toiminta perustuu kansalliseen lainsäädäntöön. Näistä syistä direktiiviehdotuksen 10 artiklan 3 kohta tulisi poistaa.

7 SEPA:n luominen

- 7.1 Pankkisektori työskentelee tällä hetkellä intensiivisesti sellaisten palvelujen luomiseksi, jotka täyttäisivät SEPA:n vaatimukset. Pankkisektorin tarkoituksena on tarjota kansalaisille, viranomaisille ja kaupallisille yrityksille Euroopan laajuisia maksuinstrumentteja sekä kansallisia että maasta toiseen tapahtuvia maksuja varten jo 1 päivästä tammikuuta 2008 lähtien. SEPA:n luominen voisi kuitenkin tuottaa ongelmia yhteisön nykyisen sääntelyn puitteissa, kun otetaan huomioon sovellettavien kansallisten lainsäädäntöjen moninaisuus. Maksuja koskevan sääntelyn yhdenmukaistaminen on tämän vuoksi

⁽¹⁾ On huomattava, että tässä ryhmittelyssä ei oteta huomioon postisiirtoa harjoittavia laitoksia, koska toimiluvan myöntämiseen niille ja tämän vuoksi sen tyyppiseen toimintaan, jota ne harjoittavat, sovelletaan jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä.

tärkeää, koska sillä autetaan pankkisektoria sen SEPA:n luomiseen tähtävissä pyrkimyksissä. Direktiiviehdotuksen SEPA:n kannalta merkitykselliset osat (suurimmaksi osaksi III ja IV osasto) näyttävät herättävän vähemmän ristiriitoja kuin II osasto. Jos direktiiviehdotuksen antaminen viivästyy edellä kuvattujen epäselvyyksien vuoksi, SEPA:n toteuttaminen voi myös viivästyä. Tällaisen viivästyksen välttämiseksi olisi tämän vuoksi hyödyllistä irrottaa II osasto erilleen direktiiviehdotuksesta. Erilleen irrottamisen tulisi kuitenkin tapahtua ainoastaan sillä edellytyksellä, että maksulaitokset saatetaan erillisen yhteisön lainsäädännön alaisiksi aikanaan. Tältä osin olisi loogista, jos maksulaitosten asemaa käsiteltäisiin suunnitellun sähköistä rahaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelun yhteydessä, jotta saataisiin aikaan eri maksupalveluntarjoajien ryhmiä koskeva johdonmukainen sääntely ja valvonta.

- 7.2 Toinen mahdollisuus voisi olla, että EKP:n neuvosto antaisi perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan ja perussäännön 22 artiklan nojalla EKP:n asetuksen, jolla katettaisiin direktiiviehdotuksen erityiset SEPA:aan liittyvät säännökset, jotka kuuluvat EKP:n toimivaltaan, vaikka samalla on kuitenkin myönnettävä, ettei kaikkia SEPA:aa helpottavia säännöksiä voitaisi antaa tältä pohjalta.
- 7.3 SEPA:aan liittyvä erityinen seikka koskee enimmäistoteuttamisaikaa 'pv+1', siten kuin direktiiviehdotuksen 60 artiklan 1 kohdassa ja 61 artiklan 1 kohdassa säädetään. Voidaan arvioida, että maksupalveluntarjoajien enemmistö voisi täyttää tämän vaatimuksen 1.1.2010 mennessä. Täytyy kuitenkin muistaa, että pankkisektoria ei ole kuultu 'pv+1' -vaatimuksen seurauksista ja että joillain pankkiyhteisöillä saattaa olla vaikeuksia sen noudattamisessa.

8 Keskuspankkeja koskeva poikkeus

Direktiiviehdotuksen 1 artiklan viimeisessä kohdassa säädetään, että rahaviranomaisina toimivia keskuspankkeja ja maksupalveluja tarjoavia viranomaisia ei pidetä maksupalveluntarjoajina. Tätä säännöstä koskevien mahdollisten epäselvyyksien poistamiseksi olisi hyödyllistä selventää, että keskuspankkien toiminta kokonaisuudessaan on suljettu direktiiviehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle sen sijaan, että otettaisiin käyttöön epäselvä ehto, jonka mukaan tällaista poikkeusta sovelletaan ainoastaan rahaviranomaisina toimivien keskuspankkien tai viranomaisten maksupalvelujen tarjoamiseen. Tällaisella poikkeuksella ei tulisi rajoittaa sitä, mitä todetaan 4.8.2005 julkaistussa EKP:n politiikkalauseunnossa⁽¹²⁾, joka koskee keskuspankkien pienten euromääräisten välityspalvelujen tarjoamista luottolaitoksille ja jonka mukaan kilpailun vääristymien tai markkinoilta tulevien aloitteiden syrjäytymisen estämiseksi kansalliset keskuspankit, jotka tarjoavat pienten maksujen välityspalveluja luottolaitoksille, ottavat asianmukaisesti huomioon kyseessä olevien markkinoiden vaatimukset ja kilpailuympäristön, kustannusvastaavuus mukaan lukien. Tämä säännös, siinä muodossa kuin se nyt on, johtaisi todennäköisesti sen toisistaan poikkeavaan täytäntöönpanoon eri jäsenvaltioissa, mikä aiheuttaisi tarpeetonta sekaannusta sekä keskuspankeille että rahoitusmarkkinaosapuolille.

9 Maksujärjestelmien toiminta ja pääsy niihin

- 9.1 Direktiiviehdotuksessa tulisi todeta selvästi, että maksujärjestelmäoperaattoreilla on oikeus tehdä ero erityyppisten maksupalveluntarjoajien välillä koskien niitä edellytyksiä, joiden on täyttyttävä, ennen kuin maksupalveluntarjoaja voi päästä maksujärjestelmiin. Tämän tulisi tapahtua objektiivisilla perusteilla siten, että tavoitteena on hallita maksupalveluntarjoajiin liittyvät riskit. Lisäksi direktiiviehdotuksen 23 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa olisi rajoitettava sen varmistamiseksi, ettei maksulaitosten maksujärjestelmiin pääsyyn liity syrjintää. Direktiiviehdotuksen 23 artiklan 1 kohtaa olisi muutettava vastaavasti.
- 9.2 EKP:n käsityksen mukaan direktiiviehdotuksen 23 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on vapauttaa selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin⁽¹³⁾ nojalla nimetyt järjestelmät 23 artiklan 1 kohdan mukaisista järjestelmään pääsyä koskevista vaatimuksista. Säännöksen muotoilu ei kuitenkaan ole riittävän selvä tältä osin, ja se ehdotetaan korvattavaksi yksinkertaisella poikkeusäännöksellä.

⁽¹²⁾ Saatavissa EKP:n verkkosivuilta osoitteesta www.ecb.int.

⁽¹³⁾ Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

- 9.3 Direktiiviehdotuksessa tulisi lisäksi tuoda selvästi ilmi se, että selvitys- ja toimituspalvelujen tarjoamiseen sovelletaan eurojärjestelmän yleisvalvontaa perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten voitaisiin esimerkiksi muuttaa direktiiviehdotuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleita ja vastaavasti 23 artiklan 2 kohtaa. Tältä osin eurojärjestelmä euroalueen maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistämistä koskevaa tehtävänsä suorittaessaan tutkii, onko maksulaitosten osallistuminen maksujärjestelmiin riittävän turvallista niin, ettei siitä aiheudu tarpeettomia riskejä rahoitusjärjestelmän vakaudelle.
- 9.4 Lopuksi EKP toteaa, että direktiiviehdotuksen 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa annetaan maksulaitoksille nimenomainen oikeus käyttää maksujärjestelmiä. Koska yhteisön lainsäädäntö ei tällä hetkellä määrittele 'maksujärjestelmäoperaattorin' ('payment system operator') käsitettä eikä siinä myöskään säännellä tällaisten operaattorien oikeudellista luonnetta, ei ole olemassa mitään tarvetta antaa maksulaitoksille (tai millekään muulle direktiiviehdotuksen soveltamisalaan kuuluvalla maksupalveluntarjoajien ryhmälle) oikeutta käyttää maksujärjestelmiä. Vastaavasti olisi direktiiviehdotuksen 23 artiklan otsakkeesta ja 1 kappaleesta poistettava viittaus 'niiden [maksujärjestelmien] käyttöön'.

10 Maksukomitea

Direktiiviehdotuksen 76 artiklan mukaan komissio voi muuttaa direktiiviehdotuksen liitteeseen sisältyvää luetteloa maksupalveluista, jolloin sitä avustaa 77 artiklan mukaisesti maksukomitea, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Kun otetaan huomioon luettelon tärkeys ja se vaikutus, joka muutoksella voisi olla maksumarkkinoihin, maksukomitean tehtävän tulisi olla yksiselitteinen siten, että vältetään kaikenlaiset ristiriidat perustamissopimuksen ja perussäännön nojalla eurojärjestelmälle annettujen toimivaltuuksien kanssa. Kun otetaan huomioon EKP:n erityiset toimivaltuudet tällä alueella, EKP:n tulisi olla edustettuna maksukomiteassa tarkkailijana.

11 Direktiiviehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

- 11.1 Direktiiviehdotuksen soveltamisala, sellaisena kuin se esitetään direktiiviehdotuksen 2 ja 3 artiklassa, saattaa johtaa erilaisiin tulkintoihin. Direktiiviehdotusta sovelletaan sen 2 artiklan mukaan direktiiviehdotuksen liitteessä tyhjentävästi lueteltuihin liiketoimintoihin, jotka on määritelty maksupalveluiksi. Direktiiviehdotuksen 3 artikla sisältää myös luettelon, joka näyttää tyhjentävästi laaditulta luettelolta direktiiviehdotuksesta tehtävistä poikkeuksista, vaikka voisi olla hyödyllistä ilmaista tämä asia selvemmin. EKP ehdottaa direktiiviehdotuksen 2 ja 3 artiklan välisen suhteen selkeyttämiseksi, että 3 artiklan nykyinen otsake korvattaisiin ilmaisulla 'poikkeukset'.
- 11.2 Lisäksi jotkut 3 artiklaan sisällytetyistä seikoista voivat olla ongelmallisia. Direktiiviehdotus ei vaikuta ensinnäkään neutraalilta teknologiselta kannalta tarkasteltuna, sillä siinä tehdään ero fyysisten ja elektronisten maksumuotojen välillä. Se voi tämän vuoksi vaikuttaa perusteettomasti paperiin perustuvien maksupalveluiden eduksi. Olemassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstä riippuen maksupalveluntarjoajat, jotka tällä hetkellä tarjoavat paperiin perustuvia palveluja, saattaisivat katsoa, että tehokkaampien elektronisten tuoteversioiden käyttöönotto tulisi kalliimmaksi, koska niihin sovellettaisiin tällöin ehdotettua direktiiviä, mikä saattaisi näin ollen viivästyttää elektronisten maksupalvelujen yleisesti toivottua käyttöönottoa.
- 11.3 Toiseksi tiettyjen televiestintäjärjestelmien, tietoteknisten järjestelmien tai verkkojen tarjoajien tarjoamien maksupalvelujen jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle, kuten direktiiviehdotuksen 3 artiklan j alakohdan mukaan on kaavailtu, voi johtaa erilaisiin tulkintoihin. Säännös ei ole teknologiselta kannalta tarkasteltuna neutraali, ja sitä voidaan tulkita joko liian suppeasti tai liian laajasti (esim. maksut sellaisilla elektronisilla kauppapaikoilla kuin eBay saattaisivat jäädä soveltamisalan ulkopuolelle, vaikka ne eivät asiallisesti poikkeaisi näistä palveluista, joihin direktiiviä sovellettaisiin). Tämän seurauksena ehdotettu direktiivi voitaisiin panna täytäntöön toisistaan poikkeavilla tavoilla. Myöskään poikkeuksen ja direktiiviehdotuksen liitteen 8 ja 9 kohdan välinen suhde ei ole täysin selvä. EKP ehdottaa tämän vuoksi, että direktiiviehdotuksen 3 artiklan j alakohta ja liitteen 8 ja 9 kohta poistettaisiin kokonaan direktiiviehdotuksesta.
- 11.4 Koska direktiiviehdotuksen 3 artiklan f alakohdassa viitataan paperisiin velkakirjoihin, tulisi tehdä yleinen viittaus myös vekseleihin, mukaan lukien sekä ne vekselit, joihin sovelletaan vuoden 1930 Geneven yleissopimusta⁽¹⁴⁾, että ne vekselit, joihin tätä yleissopimusta ei sovelleta.

⁽¹⁴⁾ Yleissopimus yhdenmukaisesta vekseleistä ja velkakirjoista koskevasta laista (Geneve, 7.7.1930).

12 Määritelmät

- 12.1 Direktiiviehdotuksessa käytetään määritelmien laadinnassa kahta eri menettelytapaa. Toisinaan määritelmät on muodostettu sisällyttämällä ne 4 artiklan erityissäännökseen, kun taas toisinaan ne on sijoitettu hajalleen direktiiviehdotuksen eri osiin (esim. 1 artiklaan ('luottolaitokset', 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat', 'postisiirtoa hoitavat laitokset' ja 'maksulaitokset'), 2 artiklaan ('maksupalvelut' ja 'maksutapahtuma'), 29 artiklaan ('puitesopimus') ja 51 artiklaan ('mikroyritykset')). EKP ehdottaa, että kaikki määritelmät sisällytettäisiin direktiiviehdotuksen yhteen ainoaan määritelmät sisältävään artiklaan, joka voisi olla ensimmäinen artikla. Tämä menettelytapa olisi samanlainen kuin konsolidoidussa pankkidirektiivissä käytetty tapa.
- 12.2 Samanaikaisesti voidaan myös kysyä, ovatko nämä määritelmät ja käsitteet johdonmukaisia yhteisön oikeudessa, esimerkiksi selvityksen lopullisuudesta annetussa direktiivissä, jo olemassa olevien määritelmien ja käsitteiden kanssa. Tämä kysymys koskee esimerkiksi direktiiviehdotuksen 4 artiklan 3 alakohdassa olevaa 'maksujärjestelmän' määritelmää, joka tulisi saattaa selvityksen lopullisuudesta annetussa direktiivissä käytettyä 'järjestelmän' käsitettä vastaavaksi, kun otetaan huomioon selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin nojalla nimettyjen järjestelmien ja muiden maksujärjestelmien välinen mahdollinen vuorovaikutus. Johdonmukaisuutta voitaisiin lisätä myös sisällyttämällä direktiiviehdotukseen 'maksajan' ja 'maksunsaajan' määritelmät, jotka sisältyvät maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana tehdyn asetusehdotuksen 3 artiklaan ⁽¹⁵⁾.
- 12.3 'Maksulaitoksen' käsitettä tulisi muuttaa sulkemalla pois se mahdollisuus, että luonnollinen henkilö voisi toimia maksulaitoksena, koska tällöin aiheutuisi riski siitä, että maksulaitoksen varat voisivat sekoittua kyseisen luonnollisen henkilön varoihin.
- 12.4 Direktiiviehdotuksen 4 artiklan 7 alakohdassa oleva 'maksutilin' käsite on epäselvä. Sitä olisi korjattava, sillä maksutilin käsite on avainasemassa tulkittaessa maksupalveluiden käsitettä ja maksulaitosten toiminnan soveltamisalaa. Nykyisen sanamuodon mukaan on epäselvää, voivatko kaikki maksupalveluntarjoajien ryhmät tarjota maksutilejä. Jos maksulaitoksille annetaan lupa tarjota maksutilejä, on täsmennettävä, mitkä ovat 'perinteisten' pankkitilien ja maksutilien väliset erot. Lisäksi sellaisten tilien erityispiirteet on määriteltävä selvästi. Tässä yhteydessä voidaan kysyä, kenellä on oikeus tarjota tällaisia tilejä, kuka voi pitää niitä sekä mikä on niiden oikeudellinen luonne ja mitä oikeusvaikutuksia niillä on.
- 12.5 Lisäksi on tarpeen selvittää, mitä maksutilin määritelmässä olevalla viittauksella tileihin, joita 'käytetään yksinomaan maksutapahtumiin', tarkoitetaan. Sulkeeko tämä esimerkiksi pois korkotuotollisen tilin tai mahdollisuuden pitää varoja tilillä pitemmän aikaa kuin ehdottomasti on tarpeen maksutapahtumaa varten? On myös varmistettava, että maksulaitoksilla ei ole lupaa maksaa korkoa tai tarjota muita kannustimia tilinhaltijalle.
- 12.6 Direktiiviehdotuksen 4 artiklan 8 alakohdassa olevaa 'varojen' määritelmää olisi muutettava muun muassa korvaamalla sana 'käteisraha' ilmaisulla 'setelit ja kolikot'.
- 12.7 Direktiiviehdotuksen 4 artiklan 15 alakohdan sisältämän 'yksilöllisen tunnisteiden' määritelmän osalta on syytä muistaa, että EKP ehdottaa ehdotuksesta EY:n asetukseksi maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä joulukuuta 2005 antamassaan lausunnossa CON/2005/56 'yksilöllisen tunnisteiden' määrittelyä varten tietyä sanamuotoa, joka näyttää otetun huomioon ehdotetun asetuksen nykyisessä versiossa. ⁽¹⁶⁾ EKP ehdottaa, että 'yksilöllisen tunnisteiden' määritelmä sekä asetusehdotuksessa että direktiiviehdotuksessa yhdenmukaistettaisiin.
- 12.8 Käsitettä 'toteuttamisaika' käytetään johdanto-osan eri perustelukappaleissa ja 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 31 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa, 35 artiklassa ja IV osaston 2 luvun 2 jakson otsakkeessa määrittelemättä tätä käsitettä. Toteuttamisajan määrittelyä varten tietyksi ajanjaksoksi (joka voitaisiin laskea esim. työpäivinä tai aukioloaikana) olisi hyötyä, sillä se mahdollistaisi enimmäistoteuttamisajan määrittelyä. Lisäksi monet maksutapahtumat suoritetaan maksutiliä käyttämättä (esim. rahalähetykset muille asiakkaille kuin pankeille). Toteuttamisajan määritelmän direktiiviehdotuksessa tulisi kattaa myös sellaiset tapaukset.

⁽¹⁵⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana (KOM(2005) 343 lopullinen).

⁽¹⁶⁾ EUVL C 336, 31.12.2005, s. 109.

- 12.9 EU:ssa ei ole olemassa yhteistä kalenteria 'työpäivistä', ja tätä käsitettä ei ole määritelty, vaikka sitä käytetään eri kohdissa direktiiviehdotuksen IV osaston 2 luvun 2 jaksossa. Sekä käsittely- ja käyttö-tarkoituksia varten että velvoitteiden soveltamisalan selkeyden varmistamiseksi olisi hyödyllistä sisällyttää tätä käsitettä koskeva määritelmä direktiiviehdotukseen (määritelmät-artiklaan).
- 12.10 Käsitettä 'tiliraha' käytetään direktiiviehdotuksessa, esim. direktiiviehdotuksen 3 artiklan b alakohdassa ja 4 artiklan 8 alakohdassa ja direktiiviehdotuksen liitteen 7 kohdassa määrittelemättä tätä käsitettä. EKP ehdottaa, että laadittaisiin tilirahaa koskeva määritelmä (määritelmät-artiklaan) pitäen mielessä, että ainoastaan keskuspankit ja luottolaitokset (joka käsittää myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat) voivat pitää hallussaan sellaisia varoja.
- 12.11 Samalla tavoin direktiiviehdotuksen 4 artiklan 2 alakohdassa ja 20 artiklassa käytetään käsitettä 'sivukonttori' määrittelemättä tätä käsitettä. EKP ehdottaa, että direktiiviehdotukseen lisätään konsolidoidun pankkidirektiivin 1 artiklan 3 alakohdassa olevaa 'sivukonttorin' määritelmää vastaava määritelmä.
- 12.12 'Puitesopimuksen' määritelmä olisi siirrettävä direktiiviehdotuksen 29 artiklasta määritelmät-artiklaan. Lisäksi termiä 'framework contract' ('puitesopimus') tulisi käyttää johdonmukaisesti kaikkialla direktiiviehdotuksessa ja korvata sillä direktiiviehdotuksen johdanto-osan 18 perustelukappaleessa ja 32 sekä 33 artiklassa käytetty vaihtoehtoinen termi 'framework agreement' (suomenkielisessä versiossa käytetään myös tämän ilmaisun vastineena termiä 'puitesopimus').

13 Oikeudellisia ja teknisiä lisäkommentteja

- 13.1 On tarpeen selvittää, voivatko vastaanottavat jäsenvaltiot vaatia tilastollisia tarkoituksia varten, että kaikki maksulaitokset, joilla on sivukonttoreita niiden alueilla, antavat toiminnastaan tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille tilastointiviranomaisille, muun muassa kansalliselle keskuspankille ja/tai kansalliselle tilastolaitokselle.
- 13.2 Voitaisiin nimenomaisesti selvittää, että direktiiviehdotuksen 2 artiklassa olevaa viittausta 'minkä tahansa valuutan määräisiin' ('any currency') maksupalveluihin on tarkoitus soveltaa yhteisön ulkopuolisten maiden valuuttoihin.
- 13.3 Direktiiviehdotuksen 1 artiklan otsakkeena on 'Kohde', minkä vuoksi siinä tulisi olla vain perusesittely direktiiviehdotuksen kohteesta. Maksupalveluntarjoajien neljä ryhmää olisi tarkoituksenmukaisempaa esitellä määritelmät-artiklaan sisällytettävän 'maksupalveluntarjoajan' käsitettä koskevan määritelmän alaisuudessa, varsinkin kun otetaan huomioon, että määritelmät-artiklassa määritellään myös maksupalvelunkäyttäjän käsite.
- 13.4 Direktiiviehdotuksen 11 artiklan 2 kohdassa, joka koskee edustajien, ulkoistamisen tai tytäryhtiöiden käyttöä, viitataan 'kaikkien toimintojen' ulkoistamiseen. Tämä on ongelmallista, koska se mahdollistaisi sellaisten pöytälaatikkoyhtiöiden perustamisen, jotka muodollisesti olisivat ehdotetun direktiivin mukaisia, olkoonkin että kolmas taho, johon ei sovelleta ehdotetun direktiivin vaatimuksia, suorittaisi varsinaiset toiminnot. Tämän vuoksi EKP ehdottaa, että direktiiviehdotuksen 11 artiklaa muutetaan tällaisten seurausten välttämiseksi.
- 13.5 Direktiiviehdotuksen 12 artiklan 1 kohdassa viitataan 'operatiiviseen riskiin' määrittelemättä tätä käsitettä. Tämän määritelmän täsmentämiseksi voitaisiin käyttää omien varojen riittävydestä laaditun direktiiviehdotuksen ⁽¹⁷⁾ 4 artiklan 22 alakohtaan sisältyvää 'operatiivisen riskin' määritelmää.
- 13.6 Direktiiviehdotuksen 13 ja 44 artiklassa olevia tietojen säilyttämistä koskevia sääntöjä voitaisiin tulkita niin, että maksulaitoksen tietojen säilyttämisvelvollisuudet eivät ylitä yhtä vuotta. Nämä velvollisuudet olisi ehdotettua nimenomaisemmin saatettava vastaamaan muuta yhteisön lainsäädäntöä, kuten kolmannen rahanpesudirektiivin 30 artiklaa ⁽¹⁸⁾, jossa säädetään viiden vuoden vähimmäisaika tietojen säilyttämisvelvollisuudelle.

⁽¹⁷⁾ Katso täydellisen viittauksen osalta alaviite 9.

⁽¹⁸⁾ Rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

- 13.7 'Suostumuksen' käsite direktiiviehdotuksen 41 artiklassa ei ole tarpeeksi täsmällinen. Viittaus suostumuksen peruuttamiseen ja sitä koskeva määritelmä ovat tässä yhteydessä tarpeellisia.
- 13.8 Direktiiviehdotuksen palautuksia koskevan 52 artiklan sanamuoto on moniselitteinen, esimerkiksi siltä osin kuin siinä viitataan oikeuteen saada palautus, kun 'kyseisen maksajan asemassa oleva huolellinen maksaja ei pitäisi toteutuneen maksutapahtuman summaa todenmukaisena'. Tämä sanamuoto jättää runsaasti tilaa tulkinnalle, mikä lisää epävarmuutta maksualalla ja voisi johtaa riitojen määrän lisääntymiseen ja jättää kuluttajat ilman suojaa. Tämän vuoksi olisi tulevien riitojen aiheutumisriskin minimoimiseksi harkittava, miten 52 artiklan sanamuotoa voitaisiin selventää.
- 13.9 Maksun lopullisuudella on ratkaisevan tärkeä merkitys maksajalle, minkä vuoksi direktiiviehdotuksen 53 artiklan 1 kohdassa oleva ilmaisu 'on antanut – – tiedon' on liian epämääräinen, koska ajankohta, jolloin tieto on saatavissa maksajan internetpankin välityksellä tai yleisön saatavilla olevan automaattitulostimen avulla, voi poiketa huomattavasti sen tilanteen mukaisesta ajankohdasta, jolloin maksaja saa postitse lähetetyn kirjallisen tiliotteen. Itse maksutapahtumaan viittaava määrätty ajankohta olisi tämän vuoksi parempi vaihtoehto. Jotta maksajalla olisi enemmän aikaa reagoida, sallittua ajanjaksoa voitaisiin pidentää neljästä kuuteen viikkoon.
- 13.10 Direktiiviehdotuksen 54 ja 56 artiklassa olevat 'hyväksymisen' ja 'peruuttamattomuuden' käsitteet ovat tosin selkeitä ja hyödyllisiä, mutta niiden tulisi olla yhteensopivia selvityksen lopullisuudesta annetussa direktiivissä olevien 'järjestelmään tulon' ja 'peruuttamattomuuden' käsitteiden kanssa.
- 13.11 Direktiiviehdotuksen 54 artiklan 2 kohtaa olisi muutettava sen varmistamiseksi, että aika maksun saamisen ja hyväksymisen välillä ei ole tarpeettoman pitkä.
- 13.12 Direktiiviehdotuksen 65 artiklan 1 kohdassa, joka koskee varojen käytettävissä olemista, todetaan, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksupalveluntarjoajat asettavat varat maksunsaajan käyttöön heti, kun kyseisillä varoilla on hyvitetty maksunsaajan tiliä. Tuntuisi olevan itsestään selvää, että varat ovat käytettävissä, kun niillä on hyvitetty maksunsaajan tiliä. Tämän vuoksi olisi asianmukaista ilmaista selkeämmin, että varat on saatettava maksunsaajan käytettäväksi heti, kun maksupalveluntarjoaja on ne saanut.
- 13.13 Jotta maksujärjestelmissä voitaisiin käyttää tehokkaasti suorakäsittelyä, direktiiviehdotuksen 66 artiklan 1 kohtaa olisi muutettava lisäämällä siihen viittaus kansainväliseen pankkitilinumeroon (International Bank Account Number (IBAN)), joka on kaikissa tapauksissa suositeltavin yksilöllinen tunnisteen yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi yksilöllisten tunnisteen käytössä.

14 Muutosehdotukset

Edellä esitetyn lisäksi EKP:n ehdottamat muutokset esitetään tämän lausunnon liitteessä.

Annettu Frankfurt am Mainissa 26 päivänä huhtikuuta 2006.

Jean-Claude TRICHET
EKP:n puheenjohtaja

LIITE

Muutosehdotukset ⁽¹⁾Komission ehdottama teksti ⁽²⁾EKP:n ehdottamat muutokset ⁽³⁾

1. muutos

Johdanto-osan 12 perustelukappale

- (12) Maksupalveluntarjoajan toiminnan kannalta on olennaista, että se voi toimia maksujärjestelmissä tai osallistua tällaisiin järjestelmiin. Jotta voitaisiin varmistaa erilaisten maksupalveluntarjoajaryhmien tasapuolinen kohtelu kaikkialla yhteisössä niiden toimilupaehdot huomioon ottaen, on tarpeen selventää sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksupalvelumarkkinoille ja osallistumista maksujärjestelmiin. Olisi huolehdittava, että maksulaitoksia ja luottolaitoksia kohdellaan kumpiakaan syrjimättä, kun on kyse niiden toiminnasta maksujärjestelmissä ja niiden pääsystä maksujärjestelmiin.
- (12) Maksupalveluntarjoajan toiminnan kannalta on olennaista, että se voi toimia maksujärjestelmissä tai osallistua tällaisiin järjestelmiin. Jotta voitaisiin varmistaa erilaisten maksupalveluntarjoajaryhmien tasapuolinen kohtelu kaikkialla yhteisössä niiden toimilupaehdot huomioon ottaen, on tarpeen selventää sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksupalvelumarkkinoille ja osallistumista maksujärjestelmiin. **Perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä ”EKP:n perussääntö”) 3.1 ja 22 artiklan mukaan yksi Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perustehtävistä on maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistäminen. EKP ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit voivat tarjota järjestelyjä ja EKP voi antaa asetuksia selvitys- ja maksujärjestelmien tehokkuuden ja vakauden varmistamiseksi yhteisössä ja kolmansien maiden kanssa. Tämän direktiivin säännöksillä, jotka koskevat oikeutta tarjota maksupalveluja ja osallistua maksujärjestelmiin, ei rajoiteta niitä EKP:n tai EKPJ:n toimivaltuuksia, joita sovelletaan euron käyttöön ottaneissa jäsenvaltioissa.** Olisi huolehdittava, että maksulaitoksia ja luottolaitoksia kohdellaan kumpiakaan syrjimättä, kun on kyse niiden toiminnasta maksujärjestelmissä ja niiden pääsystä maksujärjestelmiin.

Perustelu — katso lausunnon 9.3 kohta

2. muutos

1 artikla, Kohde

Tässä direktiivissä asetetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin neljään ryhmään:

- a) direktiivissä 2000/12/EY tarkoitetut luottolaitokset
- b) direktiivissä 2000/46/EY tarkoitetut sähköisen rahan liikkeenlaskijat;
- c) direktiivin 2000/12/EY 2 artiklan 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa mainitut posti siirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja;

Tässä direktiivissä asetetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat neljään [4] artiklassa [Määritelmät-artikla] määriteltyyn ryhmään.

Tässä direktiivissä asetetaan myös läpinäkyvyyssehtoja koskevat säännöt sekä palvelunkäyttäjien ja palveluntarjoajien oikeudet ja velvollisuudet, kun maksupalveluja tarjotaan tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana.

⁽¹⁾ Liitteen muutosehdotukset perustuvat direktiiviehdotuksen tekstiin ja rajoittuvat muutoksiin, jotka on tehty EKP:n tässä lausunnossa esittämien ehdotusten huomioon ottamiseksi.

⁽²⁾ Kursivointi itse tekstissä osoittaa EKP:n poistettavaksi ehdottaman tekstin.

⁽³⁾ Lihavointi itse tekstissä osoittaa EKP:n lisättäväksi ehdottaman uuden tekstin.

d) muut luonnolliset tai oikeushenkilöt, joille on tämän direktiivin 6 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla yhteisössä, jäljempänä "maksulaitokset".

Tässä direktiivissä asetetaan myös läpinäkyvyyssehtoja koskevat säännöt sekä palvelunkäyttäjien ja palveluntarjoajien oikeudet ja velvollisuudet, kun maksupalveluja tarjotaan tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana.

Rahaviranomaisina toimivia keskuspankkeja ja maksupalveluja tarjoavia viranomaisia ei pidetä maksupalveluntarjoajina.

Perustelu — katso lausunnon 13.3 kohta

3. muutos

2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

Tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan liitteessä lueteltuun liiketoimintaan, jossa on kyse maksutapahtumien toteuttamisesta luonnollisen tai oikeushenkilön puolesta, jäljempänä "maksupalvelut", kun ainakin yksi maksupalveluntarjoajista on sijoittautunut yhteisöön.

Tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan **maksupalveluihin**.

Perustelu — katso lausunnon 12.1 kohta

4. muutos

1 artikla, keskuspankkeja koskeva poikkeus — lisätään 2 artiklan 1 kohdan toiseksi alakohdaksi

Rahaviranomaisina toimivia keskuspankkeja ja maksupalveluja tarjoavia viranomaisia ei pidetä maksupalveluntarjoajina.

Tätä direktiiviä ei sovelleta keskuspankkien tarjoamiin maksupalveluihin.

Perustelu — katso lausunnon 8 kohta

5. muutos

3 artiklan otsake

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Poikkeukset

Perustelu — katso lausunnon 11.1 kohta

6. muutos

3 artiklan j alakohta

(j) matkapuhelimella tai jollakin muulla digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella toteutettavat maksutapahtumat, jos kaikki seuraavat ehdot täyttyvät: [Poistetaan]

- (i) televiestintäjärjestelmää tai tietoteknistä järjestelmää taikka verkkoa hoitava palveluntarjoaja osallistuu tiiviisti tarjottavien digitaalisten hyödykkeiden tai sähköisten viestintäpalvelujen kehittämiseen;
- (ii) tavaroita ja palveluja ei voida toimittaa ilman kyseistä palveluntarjoajaa;
- (iii) mitään muuta maksuvaihtoehtoa ei ole.

Perustelu — katso lausunnon 11.3 kohta

7. muutos
4 artiklan 3 kohta

”maksujärjestelmällä” varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle ja/tai katteensiirrolle;

”maksujärjestelmällä” varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle ja/tai katteensiirrolle, **mukaan lukien rajoituksitta järjestelmät, jotka on nimetty maksujärjestelmiksi ja jotka ilmoitettu komissiolle sellaisina järjestelminä selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY^(FN) mukaisesti;**

Perustelu — katso lausunnon 12.2 kohta

8. muutos
4 artiklan 8 kohta

”varoilla”**käteisrahaa**, tilirahaa ja direktiivissä 2000/46/EY ”varoilla”**seteleitä ja kolikoita** ja tilirahaa; tarkoitettua sähköistä rahaa;

Perustelu — katso lausunnon 12.6 kohta

9. muutos
Määritelmät-artikla

1 artikla
Kohde

Tässä direktiivissä asetetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin neljään ryhmään:

[..]

- (d) muut luonnolliset tai oikeushenkilöt, joille on tämän direktiivin 6 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla yhteisössä, jäljempänä ”maksulaitokset”.

”maksulaitoksella” muuta oikeushenkilöä kuin a) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua luottolaitosta; b) direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määriteltyä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijaa; tai c) direktiivin 2000/12/EY 2 artiklan 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa mainittua postisiirtoa hoitavaa laitosta, jolla on kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja; jolle on myönnetty 6 artiklan mukaisesti toimilupa tarjota ja suorittaa maksupalveluja kaikkialla yhteisössä;

Perustelu — katso lausunnon 12.1 ja 12.3 kohta

10. muutos
Määritelmät-artikla

[Lisätään]

”maksupalvelulla” liitteessä lueteltua liiketoimintaa, jossa on kyse maksutapahtumien toteuttamisesta luonnollisen tai oikeushenkilön puolesta, kun ainakin yksi maksupalveluntarjoajista on sijoittautunut yhteisöön;

Perustelu — katso lausunnon 12.1 kohta

^(FN) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

11. muutos

Määritelmät-artikla

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä asetetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin neljään ryhmään:

- (a) direktiivissä 2000/12/EY tarkoitetut luottolaitokset
- (b) direktiivissä 2000/46/EY tarkoitetut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat;
- (c) direktiivin 2000/12/EY 2 artiklan 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa mainitut postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja;
- (d) muut luonnolliset tai oikeushenkilöt, joille on tämän direktiivin 6 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla yhteisössä, jäljempänä "maksulaitokset"

"maksupalveluntarjoajalla": a) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua luottolaitosta; b) direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määriteltyä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijaa; tai c) direktiivin 2000/12/EY 2 artiklan 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa mainittua postisiirtoa hoitavaa laitosta, jolla on kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja; tai d) maksulaitosta, tämän kuitenkaan rajoittamatta 21 artiklan soveltamista;

Perustelu — katso lausunnon 12.1 kohta

12. muutos

Määritelmät-artikla

[Lisätään]

"maksutapahtumalla" maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa varoja talletetaan, nostetaan tai siirretään maksajalta maksunsaajalle, riippumatta siitä, mitkä ovat muut maksupalvelunkäyttäjien väliset velvoitteet;

Perustelu — katso lausunnon 12.1 kohta

13. muutos

Määritelmät-artikla

[Lisätään]

"toteuttamisajalla" niiden aikojen välistä aikaa, jolloin maksupalveluntarjoaja hyväksyy maksutoimeksiannon ja jolloin maksutoimeksiannon mukainen määrä on maksunsaajan käytettävissä;

Perustelu — katso lausunnon 12.8 kohta

14. muutos

Määritelmät-artikla

[Lisätään]

"tilirahalla" luottolaitoksen tai keskuspankin tilillä olevia talletusten saldoja tai direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa;

Perustelu — katso lausunnon 12.10 kohta

15. muutos
Määritelmät-artikla

[Lisätään]

”puitesopimuksella” maksupalvelusopimusta, jolle on tunnusomaista se, että maksupalveluntarjoaja sitoutuu toteuttamaan tulevaisuudessa maksajan toimeksiantonosta yksittäisiä tai toistuvia maksutapahtumia;

Perustelu — katso lausunnon 12.12 kohta

16. muutos
Uusi 6 artikla, Keskuspankkien kuuleminen

[Lisätään]

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyydettävä asianomaiselta keskuspankilta lausunto ennen toimilupahakemuksen hyväksymistä tai epäämistä taikka ennen toimiluvan peruuttamista tilapäisesti tai lopullisesti.

Perustelu — katso lausunnon 4.8 kohta

17. muutos
10 artiklan 1 ja 2 kohta

1. Maksulaitoksilla on oltava oikeus:

- (a) tarjota maksupalveluja;
- (b) tarjota operatiivisia ja oheispalveluja, kuten maksutapahtumien toteutumisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut ja tietojen tallentaminen ja käsittely;
- (c) päästä maksujärjestelmiin ja käyttää maksujärjestelmiä sekä niihin liittyviä välineitä ja menetelmiä varojen siirtämiseen, selvittämiseen ja katteensiirtoon.

Varat, joita maksulaitokset vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä *a* alakohdassa soveltaen, eivät ole direktiivin 2000/12/EY 3 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä direktiivissä 2000/46/EY tarkoitettua sähköistä rahaa.

2. Maksulaitokset eivät saa käyttää maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelun yhteydessä vastaanottamia varoja muussa liiketoiminnassaan kuin maksupalveluissa. Maksulaitoksen on pidettävä maksutapahtuman toteuttamista varten hyväksytyt maksupalvelunkäyttäjien varat kirjanpidossaan erillään muista varoista, jotka on vastaanotettu muita toimintoja kuin maksupalveluja varten.

1. Maksulaitoksilla on oikeus **harjoittaa yksinomaan seuraavaa toimintaa:**

- a) tarjota **liitteessä yksilöityjä sallittuja** maksupalveluja;
- b) tarjota operatiivisia ja oheispalveluja, kuten maksutapahtumien toteutumisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut ja tietojen tallentaminen ja käsittely;
- c) päästä maksujärjestelmiin sekä niihin liittyvi[in] välinei[siin] ja menetelmi[in] varojen siirtämis[tä], selvittäm[is[tä]] ja katteensiirto[a varten], **sanotun kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan soveltamista.**

2. **Kun maksulaitokset sitoutuvat tarjoamaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja maksupalveluja, varat, joita ne vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä a alakohdassa soveltaen, eivät ole direktiivin 2000/12/EY 3 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa. Maksulaitoksen saamat varat on siirrettävä maksunsaajalle, tai jos toimeksiantoa ei suoriteta, maksettava maksajalle tai muulle henkilölle, jolla on varoihin oikeus tämän direktiivin IV osaston 2 luvun 2 jaksossa määrättyä toteuttamisaikana.**

3. Maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelun yhteydessä vastaanotetut ja erityisesti hyväksytyt varat **on korvamerkittävä sitä maksutapahtumaa varten, jonka vuoksi ne on annettu maksulaitokselle, eivätkä maksulaitokset saa käyttää niitä** muussa liiketoiminnassa kuin **maksupalvelunkäyttäjän pyytämässä** maksupalveluissa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjien turvaamiseksi on ryhdytty asianmukaisiin suojaustoimiin seuraavasti:

- a) maksulaitoksen on pidettävä ne maksupalvelunkäyttäjiltä saadut varat, jotka on hyväksytty maksutapahtumaa varten, erillään niistä muista varoista, jotka on hyväksytty muuta kuin maksupalvelutoimintaa varten, sekä pidettävä kirjanpidossaan nämä varat erillään muista varoista;
- b) maksulaitoksen on pidettävä maksupalvelunkäyttäjän varat sellaisen tilinimen alaisuudessa, joka selvästi yksilöi maksupalvelunkäyttäjän;
- c) maksupalvelunkäyttäjän varoja ei saa sekoittaa maksupalveluntarjoajan tai muun maksupalvelunkäyttäjän taikka sitä maksupalvelunkäyttäjää lukuun ottamatta, jonka puolesta varoja pidetään, kenenkään muunkaan henkilön varojen kanssa;
- d) maksupalvelunkäyttäjän varat on eristettävä kolmannen osapuolen maksulaitokseen kohdistamalta toiminnalta;
- e) mikäli maksulaitosta varten hyväksytään yksi tai useampia tervehdyttämistoimenpiteitä tai sitä kohtaan ryhdytään likvidaatiomenettelyihin, asianomaisten hallinnollisten tai oikeusviranomaisten tai asianomaisen hallinnonhoitajan tai selvittäjän, tilanteesta riippuen, on palautettava välittömästi kaikkien maksupalvelunkäyttäjien varat kyseisille maksupalvelunkäyttäjille siten, että niille annetaan etuoikeus kaikkiin muihin kyseistä maksulaitosta kohtaan esitettyihin vaateisiin nähden;
- f) mikäli maksulaitosta varten hyväksytään yksi tai useampia tervehdyttämistoimenpiteitä tai sitä kohtaan ryhdytään likvidaatiomenettelyihin ja käytettävissä olevat varat eivät riitä kaikkien maksupalvelunkäyttäjille kuuluvien varojen takaisinmaksuun, asianomaisten hallinnollisten tai oikeusviranomaisten tai asianomaisen hallinnonhoitajan tai selvittäjän, tilanteesta riippuen, on jaettava välittömästi maksupalvelunkäyttäjille tapahtuvaa maksua varten kyseisten maksupalvelunkäyttäjien varat näiden saatavien mukaisessa suhteessa ja suoritettava ne etuoikeuksin kaikkiin muihin kyseiseen maksulaitokseen kohdistuviin maksuvaatimuksiin nähden.

Huom. yllä olevan säännöksen lisäksi ehdotetaan direktiiviehdotuksen määritelmät-artiklaan sisällytettäväksi seuraavat määritelmät, jotka on kaikki otettu suoraan luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY^(FN) 2 artiklasta:

- (1) ”hallinnonhoitajalla” hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteistä;
- (2) ”hallinnollisilla tai oikeusviranomaisilla” sellaisia jäsenvaltioiden hallinnollisia tai oikeusviranomaisia, joiden toimivaltaan tervehdyttämistoimenpiteet tai likvidaatiomenettelyt kuuluvat;

^(FN) EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

- (3) ”tervehdyttämismenettelyllä” toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa jonkin laitoksen rahoitusasema ja jotka saattavat vaikuttaa kolmansien osapuolten olemassa oleviin oikeuksiin; mukaan luetaan toimenpiteet, joihin liittyy maksujen lykkäämismahdollisuus, voimaansaattamisten keskeyttäminen tai vaateiden vähentäminen;
- (4) ”selvittäjällä” hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelyistä;
- (5) ”likvidaatiomenettelyillä” kaikkia velkoja koskevia menettelyjä, joita jäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset aloittavat ja joita ne valvovat ja joiden tarkoituksena on omaisuuden muuttaminen rahaksi kyseisten viranomaisten valvonnassa, myös silloin, kun menettelyt päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen.

Perustelu — katso lausunnon 6.3, 6.4 ja 9.4 kohta

18. muutos
10 artiklan 3 kohta

3. Sovellettavan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön [Poistetaan] huomioon ottaen toimiluvan saaneiden maksulaitosten liiketoiminta ei ole niiden yksinoikeus eikä sitä ole rajoitettu maksupalveluihin.

Perustelu — katso lausunnon 6.5 kohta

19. muutos
11 artiklan 2 kohta

2. Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa joitakin toimintojaan tai kaikki toimintonsa, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa joitakin toimintojaan tai kaikki toimintonsa, sen on ilmoitettava asiasta **kotijäsenvaltionsa** toimivaltaiselle viranomaiselle. **Tällaisella ulkoistamisella ei rajoiteta tämän direktiivin soveltamista yksikköön, jolle jotkut toiminnot on ulkoistettu, sikäli kuin sellaista yksikköä voidaan pitää sen oman oikeuden perusteella maksupalveluntarjoajana.**

Perustelu — katso lausunnon 13.4 kohta

20. muutos
16 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia, riittäviä ja maksulaitokseen kohdistuvat riskit huomioon ottavia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia, riittäviä ja maksulaitokseen kohdistuvat riskit huomioon ottavia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän osaston säännöksiä noudattamista valvoessaan *ainoastaan*:

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän osaston säännöksiä noudattamista valvoessaan:

(a) vaatia maksulaitosta toimittamaan tiedot, joita tarvitaan, jotta noudattamista voidaan valvoa;

(a) vaatia maksulaitosta toimittamaan tiedot, joita tarvitaan, jotta noudattamista voidaan valvoa;

(b) suorittaa tutkimuksia paikan päällä maksulaitoksessa, ulkoistetussa yksikössä, edustajan luona tai maksulaitoksen vastuulla olevassa tytäryhtiössä;	(b) suorittaa tutkimuksia paikan päällä maksulaitoksessa, ulkoistetussa yksikössä, edustajan luona tai maksulaitoksen vastuulla olevassa tytäryhtiössä;
(c) antaa suosituksia ja ohjeita;	(c) antaa suosituksia ja ohjeita;
(d) antaa varoituksia ja määrätä oikeasuhteisia seuraamuksia säännösten rikkojille;	(d) antaa varoituksia ja määrätä oikeasuhteisia seuraamuksia säännösten rikkojille;
(e) peruuttaa toimiluvan tilapäisesti tai lopullisesti, jos 5 artiklan mukaiset toimilupaehdot eivät enää täyty.	(e) peruuttaa toimiluvan tilapäisesti tai lopullisesti, jos 5 artiklan mukaiset toimilupaehdot eivät enää täyty.

Perustelu — Ks. lausunnon 4.7 kohta

21. muutos

19 artiklan ensimmäinen kohta

Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja erityisesti vaihdettava tietoja tämän direktiivin asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja erityisesti vaihdettava tietoja **sekä keskenään että EKP:ään kuuluvien keskuspankkien kanssa** tämän direktiivin asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

Perustelu — katso lausunnon 4.8 kohta

22. muutos

19 artiklan toisen kohdan b alakohta

(b) keskuspankit, Euroopan keskuspankkijärjestelmä ja Euroopan keskuspankki, jotka toimivat rahaviranomaisina, ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja katteensiirtojärjestelmien valvonnasta;	keskuspankit kolmansissa maissa ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja katteensiirtojärjestelmien valvonnasta;

Perustelu — katso lausunnon 4.8 kohta

23. muutos

23 artiklan 1 kohta

Pääsy maksujärjestelmiin ja niiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännöt, jotka koskevat pääsyä maksujärjestelmiin ja niiden käyttöä, ovat puolueettomia ja oikeasuhteisia eivätkä estä pääsyä enempää kuin on tarpeen määrättyiltä riskeiltä suojautumiseksi ja maksujärjestelmässä siirrettävien varojen suojaamiseksi.

Maksujärjestelmät eivät saa asettaa:

- (a) kieltoa osallistua muihin maksujärjestelmiin;
- (b) sääntöä, jolla asetetaan toimiluvan saaneet maksupalveluntarjoajat eriarvoiseen asemaan oikeuksien, velvollisuuksien ja osallistujien valtuuksien suhteen;
- (c) institutionaaliseen asemaan perustuvia rajoituksia.

Pääsy maksujärjestelmiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **maksulaitoksen pääsyä maksujärjestelmään ei**

- a) rajoiteta syrjivästi, edellyttäen että maksujärjestelmän taloudellinen ja toiminnallinen turvallisuus varmistetaan; eikä
- b) rajoiteta institutionaalisen aseman perusteella.

Perustelu — katso lausunnon 9.1 ja 9.4 kohta

24. muutos

23 artiklan 2 kohta

2. Edellä 1 kohta ei kuitenkaan vaikuta vaatimuksiin, joita maksujärjestelmiin ja arvopaperien selvitysjärjestelmiin osallistuville asetetaan yhteisön lainsäädännössä ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY⁽⁴⁾.

2. **Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta** direktiivin 98/26/EY **nojalla nimettyihin järjestelmiin eikä sillä rajoiteta perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdassa ja EKPJ:n perussäännön 3.1 ja 22 artiklassa määrättyä EKP:n ja EKPJ:n toimivaltaa, joka koskee maksujärjestelmiin pääsyä ja maksujärjestelmien tarjoamista.**

Perustelu — katso lausunnon 9.2 ja 9.3 kohta

25. muutos

41 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumaa pidetään luvallisena ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksupalveluntarjoajalle osoitettuun maksutoimeksiantoon.

Suostumuksen on oltava maksupalveluntarjoajalle annettu nimenomainen lupa toteuttaa maksutapahtuma tai joukko maksutapahtumia.

Jos tällaista suostumusta ei ole annettu, maksutapahtumaa on pidettävä luvattomana.

Maksaja voi hyväksyä maksutapahtuman ennen maksutapahtuman toteuttamista tai sen jälkeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumaa pidetään luvallisena ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksupalveluntarjoajalle osoitettuun maksutoimeksiantoon.

Suostumuksen on oltava maksupalveluntarjoajalle annettu nimenomainen lupa toteuttaa **tietty** maksutapahtuma tai **tietty** joukko maksutapahtumia.

Suostumus voidaan peruuttaa maksupalveluntarjoajan ja maksajan välillä sovittujen sopimusehtojen mukaisesti, ei kuitenkaan maksutoimeksiannon hyväksymisajankohdan jälkeen tai sen ajankohdan jälkeen, jolloin maksutoimeksianto tulee 54 tai 56 artiklan mukaan peruuttamattomaksi.

Jos tällaista suostumusta ei ole annettu **tai jos sellainen suostumus on pätevästi peruttu**, maksutapahtumaa on pidettävä luvattomana.

Maksaja voi hyväksyä maksutapahtuman ennen maksutapahtuman toteuttamista tai sen jälkeen.

Perustelu — katso lausunnon 13.7 ja 13.10 kohta

26. muutos

53 artiklan 1 kohta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajan on pyydyttävä palautusta *neljän* viikon kuluessa siitä, kun maksupalveluntarjoaja on antanut maksajalle tiedon kyseisestä maksutapahtumasta. [...]

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajan on pyydyttävä palautusta **viimeistään kuuden** viikon kuluessa siitä **päivästä, jolloin varat veloitettiin**. [...]

Perustelu — katso lausunnon 13.9 kohta

27. muutos

54 artiklan 2 kohta

2. Kun on kyse sähköisesti käynnistetyistä maksutapahtumista, maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että maksutoimeksianto on hyväksytty toteutettavaksi. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava asiasta viipymättä ja kaikissa tapauksissa ennen 1 kohdassa tarkoitettua hyväksymisajankohtaa seuraavan työpäivän päättymistä.

2. Kun on kyse sähköisesti käynnistetyistä maksutapahtumista, maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että maksutoimeksianto on hyväksytty toteutettavaksi. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava asiasta viipymättä **maksutoimeksiannon saatuaan** ja kaikissa tapauksissa ennen 1 kohdassa tarkoitettua hyväksymisajankohtaa seuraavan työpäivän päättymistä.

Perustelu — katso lausunnon 13.11 kohta

(⁴) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

28. muutos

65 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja asettaa varat maksunsaajan käyttöön *heti kun kyseiset varat hyvitetään maksunsaajan maksutilille.*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja asettaa varat maksunsaajan käyttöön **välittömästi sen jälkeen kun se on saanut ne.**

Perustelu — katso lausunnon 13.12 kohta

29. muutos

66 artiklan 1 kohta

[...]Jos yksilölliseksi tunnisteeksi *[oli]* määritetty IBAN-numero, sen *[tulisi]* *ol[la]* ensisijainen *lisätietona annettuun* maksunsaajan nimeen nähden. Maksupalveluntarjoajan on kuitenkin mahdollisuuksien mukaan tarkistettava *edellisen* yhtäpitävyys *jälkimmäisen kanssa.*

Jos yksilölliseksi tunnisteeksi **on** määritetty IBAN-numero, sen **on oltava** ensisijainen **kaikkiin muihin yksilöllisiin tunnisteisiin nähden, mukaan lukien** maksunsaajan nimi, **mikäli sellainen muu tunniste on annettu IBAN-numeron lisäksi.** Maksupalveluntarjoajan on kuitenkin mahdollisuuksien mukaan tarkistettava, ovatko **annetut yksilölliset tunnisteet** yhtäpitäviä.

Perustelu — katso lausunnon 13.13 kohta

30. muutos

77 artiklan 1 kohta

Komissiota avustaa maksukomitea, jäljempänä "komitea", joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

Komissiota avustaa maksukomitea, jäljempänä "komitea", joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista **sekä EKP:n tarkkailijoista** ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

Perustelu — katso lausunnon 10 kohta

31. muutos

Liite

LIITE2 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAISET MAKSUPALVELUT

- (1) Käteistalletukset joko käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
- (2) Käteisnostot joko käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämältä maksutililtä sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
- (3) Maksutapahtumien toteuttaminen, varojen siirto mukaan luettuna, kun varat on talletettu käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille:
 - suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;
 - maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
 - tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.

LIITE4 ARTIKLAN MUKAISET MAKSUPALVELUT

1. **Direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut luottolaitokset, mukaan lukien sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, sellaisina kuin ne on määritetty direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, voivat tarjota seuraavia maksupalveluja:**
 - i) Käteistalletukset joko käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
 - ii) Käteisnostot joko käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämältä maksutililtä sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
 - iii) Maksutapahtumien toteuttaminen, varojen siirto mukaan luettuna, kun varat on talletettu käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille:
 - suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;

- (4) Maksutapahtumien toteuttaminen, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus, joka on tehty kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 87/102/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/7/EY ja muun asiaan sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti:
- suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuina;
 - maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
 - tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.
- (5) Sellaisten maksukorttien myöntäminen, joilla maksupalvelunkäyttäjä voi siirtää varoja.
- (6) Maksutapahtumien toteuttaminen, varojen siirto mukaan luettuna, siten että maksupalveluntarjoaja asettaa käyttöön direktiivissä 2000/46/EY tarkoitettua sähköistä rahaa.
- (7) Rahalähetysoikeudet, joissa maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksupalvelunkäyttäjältä käteistä, tilirahaa tai sähköistä rahaa ja tarkoituksena on yksinomaan toteuttaa maksutapahtuma ja siirtää varat maksunsaajalle
- (8) Maksutapahtumien toteuttaminen millä tahansa etäviestintävälineellä, kuten matkapuhelimella tai muulla digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella, siten että televiestintäjärjestelmää tai tietoteknistä järjestelmää taikka verkkoa hoitava palveluntarjoaja helpottaa sellaisten tavaroiden tai palveluiden maksamista, jotka eivät ole digitaalisia hyödykkeitä tai sähköisiä viestintäpalveluja eikä niitä siksi tarjota kyseisen viestintävälineen välityksellä.
- (9) Maksutapahtumien toteuttaminen millä tahansa etäviestintävälineellä, kuten matkapuhelimella tai muulla digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella, siten että televiestintäjärjestelmää tai tietoteknistä järjestelmää taikka verkkoa hoitava palveluntarjoaja yksinkertaisesti järjestää varojen siirron kyseisellä viestintävälineellä välitettyjen digitaalisten hyödykkeiden tai sähköisten viestintäpalvelujen maksamiseksi eikä puutu tarjottavaan palveluun millään muulla tavoin.
- maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
 - tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.
- iv) Maksutapahtumien toteuttaminen, varojen siirto mukaan luettuna, siten että maksupalveluntarjoaja asettaa käyttöön direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan **b alakohdassa määriteltyä** sähköistä rahaa.
- 2. Direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut luottolaitokset, lukuun ottamatta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, voivat tarjota seuraavia maksupalveluja:**
- i) Maksutapahtumien toteuttaminen, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus, joka on tehty kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun **neuvoston** direktiivin 87/102/ETY ^(FN) ja muun asiaan sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti:
- suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuina;
 - maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
 - tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.
- 3. Direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset, mukaan lukien sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, ja maksulaitokset voivat tarjota seuraavia maksupalveluja:**
- i) Sellaisten maksukorttien myöntäminen, joilla maksupalvelunkäyttäjä voi siirtää varoja, **jolloin luottolaitos ylläpitää kortinhaltijan tiliä;**
- ii) Rahalähetysoikeudet, joissa maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksupalvelunkäyttäjältä **seteleitä ja kolikoita**, tilirahaa tai sähköistä rahaa ja tarkoituksena on yksinomaan toteuttaa maksutapahtuma ja siirtää varat maksunsaajalle.

Perustelu — katso lausunnon 6.2 ja 11.3 kohta

^(FN) EYVL L 42, 12.2.1987, s. 48. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/7/EY (EYVL L 101, 1.4.1998, s. 17).